दर्भपुञ्जीलसङ्कां विधत्ते। "विभिः पवयति। त्रय दमे लोकाः। एभिरेवैनं लोकैः पवयति। त्रयो त्रपां वा एत-त्रेजो वर्षः। यद्भाः। यद्भपुञ्जीलैः पवयति। त्रपामेवैनं तेजमा वर्षमाभिषञ्चति" [५] दति। 'विलमङ्काया लोक-माम्यात् 'लोकैः', ग्रुद्धिः कृता भवति। त्रपि च दर्भाणामु-दक्षमार्वात् बलहेतुलाच मारबलाभ्यामयं ग्रोधिता स्त्रला त्रभिषिको भवति॥

इति नवमाऽनुवाकः॥ ८॥

त्रय दशमाऽनुवाकः॥

नवमेऽनुवाके त्रोदनस्वा विहितः। दश्रमे पञ्चशारदीयविधिक्चते। स च स्वकारेण स्पष्टमुदाहतः, पञ्चशारदीयेन बहार्भयान् भवत्यनुवस्यरं पश्चबन्धेन यजते सप्तदशप्टश्रीनुचणा पञ्चवर्षानानयन्ति संप्तदश प्रश्नीवस्तर्त्यः चिवत्सा त्रप्रतीताः प्राचितान् पर्याश्चितानृच्णा जत्मुजन्ति वत्सत्तरीराचभन्ते दति। तिमसं पञ्चशारदीयं विधन्ते। "प्रजापतिरकासयत बहार्भ्यान्त्यामिति। स एतं पञ्चशारदीयमपग्यत्। तमाहरत्। तेनायजत। ततो वै स बहार्भ्यानभवत्।
यः कासयेत बहार्भ्यान्त्यामिति। स पञ्चशारदीयेन यजेत।
बहारेव भ्रयान् भवति" दति। 'बहाः' धनप्रजादिसस्द्धात्
पुरुषादिप 'भ्रयान्' त्रत्यन्तसस्द्धः, पञ्चसु श्ररत्सु संवत्सरेषु
त्रनुष्ठेयः 'पञ्चशारदीयः'। स्पष्टमन्यत्॥